

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 10

Ročník IV.

listopad 1998

Příd' Královstvo (Královstvie) tvé, tak se modlili naši předkové ve 14. století a stejně to říkáme v modlitbě Páně i v epoše demokracie.

Moc současných králů je už jen symbolická. Jsou však lidé ovládající svět: bankéři, šéfové koncernů apod.

Království, o jehož uskutečnění prosíme, není království kapitálu či průmyslu, ale lásky, pokory, obětavosti a pokoje; království srdcí. Jeho zakladatel, nespravedlivě odsouzený na kříž, strhává k sobě stále nové následovníky. Připomínáme si je - ty bezejmenné, kteří se vydali za ním a cestou se stali zářivými dokonalostí lidství - v první listopadový den. Jsou to ti, kteří se s apoštolem Pavlem chlubí Ježíšovým křížem - Ukřižovaným Králem. Některé vzpomínáme jmenovitě, jako např. českou princeznu Anežku, která nadšena italským trubadúrem z Assisi vzdala se pozemských království pro službu Věčnému Králi v chudých.

V podzimu my, dosud putující do království, vzpomínáme i na ty, kteří nás časově předběhli, ač ještě nedosáhli dokonalosti světců. Tvoří s námi jedno společenství, protože my, věřící v Krista, ať žijeme nebo umíráme, patříme Pánu, který nás vede ze sobectví do života bez konce. Do života, který se nám jeví jako daleko vzdálený, ale který může být nenadále velice blízký. Je takový vlastně stále nejen v plnosti uskutečnění, ale i v uskutečňování.

Když tedy vyslovujeme prosbu o příchod Božího království, uvědomme si, co On ode mne (od nás_) očekává, že udělám právě dnes, abych mu umožnil vládnout v mém dnešku, a co mohu udělat, aby tam, kde jsem, bylo (rostlo) božské prostředí.

bratr Michal

EVANGELIZACE

Realita

Realita (pomineme-li její význam ve smyslu nemovitost) je pojem dnes sice silně frekventovaný, ale o to nejasnější ve svém obsahu, v tom, co se jím vyjadřuje. A přitom vztah k této realitě je klíčem k jednání a myšlení většiny z nás, klíčem k našemu vztahu ke světu.

Realita, chápána jako svět, který nás obklopuje, může být zdrojem radosti i smutku, nadějí i zklamání, jásotu i zoufalství. Můžeme si přát její trvání i toužit po její změně a zaměřit tak i náš život a konání. Realita, chápána jako výsledek vědecky zdůvodněného vývoje či jako soubor nahodilostí, stojí tak mimo nás buď jako přátelská nebo nepřátelská síla, s níž je se třeba vlastními silami vítězně utkat (nebo ovšem prohrát - a pak je zle).

Jak se zdá, celý náš život je obrazem toho, jak se s touto "realitou" vyrovnáme. Jde o to, zda je skutečně shlukem náhod a příležitostí, arénou pro uplatnění naší chytrosti a šikovnosti, nebo zda se jedná o prostor, který je nám dán proto, abychom v jeho mezích uplatnili to nejlepší, co dokážeme a o čem jsme přesvědčeni. Při vrtkavosti lidské povahy, našich špatných sklonech a sobectví, je to ovšem zároveň zdroj nebezpečí a možnosti špatného pochopení nebo i zneužití, jak jsme toho často svědky.

Ten, kdo chápe realitu v tomto omezeném smyslu, se však dopouští, ke své vlastní škodě, kardinálního omylu. Pro nás jako křesťany (a v širším smyslu lidi duchovně založené) je totiž tento svět jen součástí vyššího celku, universa, stvořeného a řízeného Bohem, a naše lidské schopnosti jen odleskem Jeho slávy. Jedinou skutečnou realitou, z níž se vše ostatní odvozuje, je trvalá Boží přítomnost, která dává život i smysl celému stvoření. A my jsme pouze jeho součástí, byť nadanou rozumem a svobodnou vůlí.

To nám říká naše víra a zároveň nás zavazuje svobodně se rozhodnout k dobrému, naplňovat tento svět v Jeho Duchu. Máme k tomu příležitost. Neboť tento svět nám byl dán, abychom nad ním vládli, abychom ho spravovali - v tom se asi shodneme i se zarytými materialisty. My však víme, že je především Božím dílem a stvořením a my máme být správci moudřími a spravedlivými, schopnými kdykoliv vydat účty svému pánu. Je to velká důvěra, vložená do našich rukou, ale i nesmírná odpovědnost, která z ní vyplývá. Celé naše vládnutí má být vedeno v duchu Toho, který je tvůrcem, abychom dokázali rozlišit to, co je Boží, od toho, co je lidské, dát co je císařovo císaři a co je Božího Bohu. Tak, aby naše panování nebylo panováním, ale pokornou službou.

Jedině tento pohled, tento duchovní základ a horizont nám umožní správné hodnocení "reality", jediné on dává našemu rozumu - i ten je Božím darem - schopnost, abychom opravdu věcně uměli posoudit naše potřeby i potřeby jiných, aby důsledkem našeho neúspěchu nebylo zklamání či beznaděje. Přijmout svět takový, jaký právě je a zamilovat si jej, stejně tak přijmout bližního a nalézat efektivní cestu, jak mu

pomoci. Právě vědomí časnosti i věčnosti umožňuje zároveň střízlivě posuzovat naše možnosti a působit k prosvětlení světa v duchu Boží lásky.

To vše nám slouží jako zdroj hlubokého a trvalého životního optimismu, zakotveného ve skutečné jistotě naší víry. A "realita", to je právě tento den, určený k tomu, abychom tuto víru svými skutky také dokázali.
J.J.Oustrata

LITURGICKÉ OKÉNKO

Úvodní mešní obřady (pokračování ze všeobecných pokynů k misálu)

3. Úkon kajícnosti

Po pozdravení lidu může kněz nebo některý způsobilý příslušující několika slovy uvést věřící do mešní liturgie. Potom kněz vyzve k úkonu kajícnosti. Koná jej celé shromáždění všeobecným vyznáním hříchů a kněz jej zakončí prosbou za odpuštění.

4. Kyrie eleison

Po úkonu kajícnosti následuje volání "Kyrie eleison" (Pane, smiluj se), pokud již nebylo v úkonu kajícnosti. Poněvadž je to zpěv, kterým věřící oslavují Pána a vyprošují si jeho milosrdenství, zpravidla ho zpívají všichni: takže na něm má účast jak lid, tak sbor nebo zpěvák.

Každé zvolání se obvykle pronáší dvakrát; s přihlédnutím k povaze jazyka, posvátné hudbě a jiným okolnostem se ovšem může opakovat i víckrát a může se též vkládat krátká vsuvka (tropus). Jestliže se nezpívá, má se recitovat.

5. Sláva na výsostech Bohu

Je to velmi starý a úctyhodný hymnus. Tímto chvalozpěvem církev, shromážděná v Duchu svatém, oslavuje a prosí Boha Otce a Beránka. Zpívá jej buď celé shromáždění věřících, nebo lid střídavě se sborem, nebo samotný sbor. Nezpívá-li se, říkají jej všichni společně nebo střídavě. Zpívá se nebo říká o nedělích mimo dobu adventní a postní, též o slavnostech a svátcích, a při významných příležitostech.

6. Vstupní modlitba

Nejprve kněz vybídne lid k modlitbě. Všichni spolu s knězem na chvíli setrvávají v mlčení, aby si uvědomili, že stojí před tváří Boží a v duchu si připravili své prosby. Potom kněz pronáší vstupní modlitbu. V ní je vyjádřena povaha právě slavené bohoslužby a slovy kněze je vysílána prosba k Bohu Otci skrze Krista v Duchu svatém. Lid se připojuje k prosbám a na znamení souhlasu přijímá zvoláním "Amen" tuto modlitbu za svou.

Připravil br. Ignác

Z FARNOSTI

Poděkování za vedení farního klubu

Ke dni 31. října 1998 byl ukončen výpověď pracovní poměr Honzovi Deutschovi, který působil ve funkci správce farního klubu. Doba tohoto vedení nebyla dlouhá, asi 1,5 roku.

Před zahájením provozu klubu jsme spolu s duchovními správci otcem Norbertem a otcem Paschalem a s dalšími farníky hledali někoho z farnosti, kdo by správu klubu se zájmem dělal. Při otvírání klubu 9. 3. 1997 jsme se radovali a děkovali za tuto možnost. Život farního klubu se sice pomalu, ale přece, začal rozbíhat.

V současné době neslouží klub jenom farnosti. Kromě setkání, přednášek a koncertů, zde probíhá řada akcí, kde se scházejí lidé z celé diecéze (příprava na manželství, setkání redaktorů farních zpravodajů, manželské rekolekce, akce Unie katolický žen, ...).

O to se Honza velkou měrou zasloužil. Neboť koordinovat, zařizovat, dojednávat, být při všech akcích, starat se o technické a provozní zázemí klubu, byl nelehký úkol. Tato práce vyžaduje celého člověka, jeho nadšení, síly a občas i sebezapření. Myslíme si, že Honza udělal hodně práce, i když to jako průkopník neměl lehké. Naše drobné výhrady jsme si otevřeně vyříkali a společně vždy našli řešení.

Za všechnu práci chceme Honzovi poděkovat. A to jménem všech nás z farnosti, kteří jsme zblízka nebo jen z povzdálí činnosti ve farním klubu jakýmkoli způsobem sdíleli. Přejeme Honzovi mnoho úspěchů v novém zaměstnání a vyprošujeme mu pevnou víru a Boží požehnání pro celou rodinu. Věříme, že se s Honzou, Elen, Honzíkem a Davidem budeme při různých příležitostech i nadále vídat.

Jirsovi, Koronhályovi, Ludvíkovi, Outratovi, Procházkovi, Vašků

Práce s počítačem

Nabízíme všem zájemcům možnost rozšířit si své znalosti práce s osobním počítačem. Budeme se scházet každou středu od 17 do 18 hodin ve farním klubu. První setkání je 4. listopadu v 17 hod.

Kurz je rozložen asi na 6 týdnů, v případě zájmu můžeme v lednu pokračovat. Předběžný program: základní principy práce počítače, textový editor Word nebo tabulkový procesor Excel. Úroveň a program kurzu je možné přizpůsobit znalostem účastníků. V této době je také možné poskytnout konzultace v oblasti výpočetní techniky.

František Jirsa

Večer s dudáckou kapelou.

Má-li být farnost společenstvím, je nutným předpokladem, aby jedinec přestal být osamocen, ale aby patřil do nějaké "smečky". Jednou z možností jak tuto podmínku splnit, je zúčastnit se společného večera ve farním klubu. Zváni jste všichni.

* * * * *

V naší příklášterní františkánské farnosti máme možnost setkat se
sv. Františkem z Assisi zase trochu jinak. Proto doporučujeme:

Úsměvy svatého Františka z Assisi,
velikého "fandy" přírody,
laskavého "Showmana" a "Božtého člověka",
každopádně osoby příkladné a následování hodné.

Legendsy z pestrého života sv. Františka
vypráví a zpívá **Jan Křtítel Novák** za doprovodu **Bridge Bandu**
ve středu 11. listopadu v 19:19 hod. ve farním klubu.

* * * * *

Vzpomínkový večer

Ve středu 18. listopadu v 19 hodin se uskuteční ve farním klubu vzpomínkový večer na RNDr. Jiřího Mrázka CSc., ve své době známého popularizátora vesmírných letů. Zemřel před 20 lety. K účasti jsou pozváni dr. Jiří Grygar a dr. Zdislav Šíma, oba z Akademie věd České republiky a prof. dr. Karel Vrána z Katolické teologické fakulty Karlovy univerzity. Jiří Mrázek byl františkánským terciářem a v době hluboké totality vydával přesvědčivé svědectví víry.

bratr

Benedikt

Několik slov o výuce náboženství

Již čtvrtým rokem se "učím učit" děti náboženství. Nemám tedy velkou praxi, ale rád bych se s vámi podělil o několik svých poznatků. V loňském školním roce jsme začali vyučovat děti, které chodili do 1. a 2. třídy ZŠ. Kladl jsem si tehdy otázku, jak mi to s tak malými dětmi půjde. Ale záhy jsem byl překvapen tím, jak dobře se s nimi pracuje - že jsou velmi otevřené a vnímavé, že předmět, který je světu tak cizí, je právě jim velice blízký a přístupný. Tyto malé děti jsou schopny bez problémů učinit první kroky víry, a co je hlavní: i první vnitřní zkušenost setkání s Bohem - nebeským Otcem. Že je tomu tak, se dá poznat v následujícím období výuky, kde je zřetelné, že víra u dětí dále roste, jako by do nich bylo dříve zaseto nějaké semínko. Řekl bych, že

ona první vnitřní zkušenost s Bohem je u dětí v raném věku velmi důležitá. Brzy totiž - hlavně ve škole - si děti začínají utvářet zkušenosti s mnoha dalšími předměty, které se rychle rozrůstají. A nebylo-li na poli víry zasazeno včas, brzy se pak těžko hledá místo - malý človíček je "zaplněn" samými jinými věcmi. Náboženství se v pozdějším věku může stát "jedním z předmětů" - jedním z břemen, které spolu se školou dítě trpně snáší. Řadu z výše zmíněných dětí jsme s bratrem Filipem připravovali k prvnímu svatému přijímání. Na konci roku jsem bezděčně zalistoval v učebnici, kterou jsme probrali, a náhle jsem byl překvapen tím, co všechno děti za uplynulý rok zvládli, jak velice duchovně povyroستli. Zdá se mi, že ve srovnání s jinými předměty je zde možný rychlejší vývoj, protože zde tolik nezáleží na počtu zapamatovaných informací, jako spíše na vnitřním intuitivním rozhledu dítěte a na tom, co hezkého vidělo a prožilo.

Významné se mi také zdá, že na hodinách si děti vytvářejí a prožívají svou zkušenost s Bohem ve společenství. Dítě není samo, slyší otázky, odpovídi a zkušenosti svých kamarádů, a to mu velice napomáhá.

Také jsem si všiml, že začínají-li děti chodit na náboženství až v 5. třídě, často nemají výše zmíněné zkušenosti. Spíše v takovém věku přicházejí již s vědomím, že tento předmět tolik nepotřebují: vždyť se bez něho dosud obešli a navíc naprostá většina jejich kamarádů ze ZŠ na náboženství vůbec nechodí. Bývá zde také schodek ohledně vědomostí. Rodiče si někdy přejí, aby dítě bylo zařazeno do nižší třídy, ale s tím pak vznikají určité problémy. Jsou-li ve třídě s menšími dětmi, ti menší jim připadají legrační a také se nudí, protože nemají potřebnou intelektuální zátěž. Potřebovaly by zvláštní péči, aby látku nějakým způsobem dohonily, a na to nezbyvá čas.

Nebývá také ideální, aby v jedné skupině byli spolu starší a mladší sourozenci. Mívají tendenci si spolu hrát, anebo když starší má nějakou špatnou náladu, ten mladší se s ním "veze". Je lepší, jsou-li v oddělených skupinách. Nutí je to k větší samostatnosti a získávají více zkušeností v kontaktu s druhými dětmi. Víím však, jak je pro rodiče nesnadné zorganizovat více sourozencům týdenní program.

Napsal jsem jen určité poznatky, o které jsem se s vámi chtěl rozdělit, abych vám přiblížil něco ze světa nás katechetů.

bratr Ignác

Farní rada

II. vatikánský koncil a také biskupský synod v r. 1987 zdůraznily úlohu laiků v životě církve. Konkrétní formou spolupráce kněží a laiků má být farní rada, která pod vedením faráře stojí v čele všeho dění ve farnosti.

Farní rada je poradním a pracovním orgánem faráře. Spolupracuje s farářem při vytváření farní obce tak, aby byla živým společenstvím věřících. Na základě povinnosti všech věřících podílet se na učitelském, pastýřském a kněžském úřadě (všeobecné kněžství) nese farní rada spoluodpovědnost za šíření poselství spásy a proměnu pozemského řádu duchem evangelia.

Hlavní úkoly farní rady

- být oporou duchovnímu správci farnosti,
- v době, kdy církev pocítuje nedostatek kněží a jejich přetíženost, účinně pomáhat všude tam, kde jí tato pomoc přísluší,
- navrhovat, radit se a zajišťovat vše, co je třeba realizovat k prospěchu farnosti v oblasti pastorační a hospodářské,
- stát se ve farnosti kvasem evangelia (povzbuzovat k dobrým aktivitám, informovat, koordinovat, být příkladem obětavosti, být v kontaktu se správou obce, jinověrci, společenskými organizacemi),
- na základě znalosti situace farnosti podílet se na vytvoření pastoračního programu,
- zajišťovat chod farnosti v nepřítomnosti členů duchovní správy (podle pověření farářem vést bohoslužby slova, hospodářské záležitosti, náhlé onemocnění kněze hlásit vikáři a zajišťovat pomoc jiného kněze),
- vést farní kroniku, farní knihovnu, či farní věstník, nástěnky.

Základní struktura farní rady

- farář - je vždy předsedou farní rady,
- ostatní duchovní činní ve farnosti (kněží a jáhni),
- po jednom zástupci řeholních společenství, katolických organizací a hnutí působících ve farnosti,
- přiměřený počet spolupracovníků jmenovaných farářem,
- přiměřený počet členů volených farníky.

Farní rada je volena na 2 až 4 roky. Členství ve farní radě se ruší odchodem z farnosti, odvoláním nebo odstoupením. Každý může kandidovat znovu. Jména všech členů farní rady je nutné zveřejnit. Co nejdříve po ustavení farní rady farář svolá všechny její členy. Při prvním setkání složí přítomní slib a zvolí zástupce předsedy.

Členové farní rady si mají být vědomi

- že farní rada má pouze poradní hlas, že církev není demokratická, ale má hierarchický řád (v případě, že se názory členů farní rady výrazně liší od názoru faráře, je třeba, aby všichni společně hledali Boží vůli v modlitbě, případně v adoraci, jen v krajním případě lze nechat spor řešit u vikáře nebo biskupa);
- že když obohacují život farnosti, obohacují sebe, práce a oběti pro Boha a církev mají být vyznamenáním;
- že z členství neplynou žádné výsady, ale jde o způsob náročné služby v duchu evangelia;
- že jejich práce i osobní život bude pod drobnohledem členů farnosti i nevěřících v obci, což klade nároky na jejich osobní příklad života;

- že farář jako duchovní správce má hlavní odpovědnost plynoucí z jeho poslání, je třeba ho podporovat, dát se vést, sloužit;
- že na chyby je třeba vzájemně se upozorňovat v duchu lásky;
- že práce farní rady nesmí klesnout na úroveň pouhé organizační struktury, ale vždy jde o živé společenství věřících ve službě Božímu království;
- že musí umět naslouchat druhým, přijímat jejich názory a uznat je, jsou-li lepší než vlastní.

Práce farní rady bude jen tehdy přínosem a požehnáním, bude-li garantována modlitbou, obětí a vytrvalým společným hledáním vůle Boží.

Podle Oběžníku pražského arcibiskupství č. 2/91 a s použitím Návrhu stanov pro farní rady plzeňské diecéze zpracovala Lucie

Od 1. listopadu do 15. prosince 1998 podávejte své návrhy na kandidáty do farní rady u Panny Marie Sněžné. Uveďte vždy jméno a adresu (popř. telefon) navrhovaného kandidáta a návrhy odevzdejte ve farní kanceláři nebo vhodě do pokladní skříňky u vchodu do kaple sv. Michala. bratr Michal - farář

Sněmovní kroužek

Na říjnovém setkání jsme mluvili na téma "Čím církev (naše farnost, já) druhé přitahuje a oslovuje. Čím církev (naše farnost, já) druhé odpuzuje a pohoršuje." Tentokrát s námi byl bratr Ignác. Naše "sněmování" bylo opět zajímavé. Velmi si vážíme otevřeného přístupu br. Ignáce. Příště se sejdem v úterý 17. listopadu v 17:00 ve farním klubu. Téma: "Jak v našich podmínkách splnit úkol nové evangelizace."

Sněmovní kroužek není uzavřená skupina lidí, ale naopak přicházejí stále noví zájemci. Zveme i vás, kdo ještě váháte, každý je vítán.

Bratr Štěpán odjel na 6 týdnů do lázní. Mysleme na něho v modlitbách, aby se vrátil posilněn a osvěžen nejen na těle, ale i na duši. L.

Jirsová

Farní	klub	pravidelné akce v listopadu
Neděle	10:00-12:00	klubovna čaj, káva po každé mši sv. knihovna
Pondělí	19:15-21:00	taneční kurz
	16:00-18:00	1."Mátohy" - setkání zástupců společenství mladých 2. Povídání na dané téma 3. Video 4. "V závěji" - posezení při čaji,...
Úterý	18:00-20:00	společenství mladých
	9:00-11:30	setkání seniorů

	16:00-18:00	setkání farnosti-pracovní - vždy 1. úterý
	17:00-19:00	sněmovní kroužek - vždy 3. úterý
	18:00-20:00	společenství mládeže
	19:30-21:30	cyklus přednášek přípravy na manželství
Středa	15:00-17:00	společenské odpoledne třetího věku - vždy 2. středu
	17:00-18:00	počítačový kurz
	18:00-20:00	společenství "PORCINCULA"
	19:00-21:00	společenství mládeže
Čtvrtek :	15:00-17:00	klubovna

Návštěva Národního divadla **POZOR ZMĚNA!**

Ke společné návštěvě divadelního představení "Pašije" plánované na neděli 22. 11. 1998 odpoledne se nás přihlásilo téměř stovka. Informace pracovníků ND, že je možné takové množství lístků zakoupit měsíc před představením u pokladny, se ukázala jako nesprávná. Takové množství vstupenek je třeba objednat několik měsíců dopředu. V současné době se snažíme o potvrzení objednávky na stejné představení v neděli 17. 1. 1999 odpoledne. Pokud se nám to podaří, budeme vás o tom informovat v prosincovém čísle Sněženky a na vývěškách. Všem zájemcům se omlouvám za to, že jsem se spolehl na nepřesnou informaci.

Vladimír

Vašků (231 99 16)

Informační tabule,

kolem nichž jsme chodili při každé návštěvě kostela, jsou zrušeny. Všechny zprávy a oznámení týkající se farnosti, najdete nyní v chráněném prostoru hned za hlavním vchodem na stěně vlevo. Ostatní nabídky budou na nástěnce naproti faře.

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

Ukrajina

Dopis od organizace "Živá rodina" Bučač (Ukrajina) ze dne 28. 6. 98.

Poděkování.

Dobročinná organizace "Živá rodina" se sídlem v městě Bučač na Ukrajině, zastoupená její představitelkou Jevgenijí Losovou, velmi děkuje rodině Koronthály a všem, kdo se podíleli na uskutečnění dobročinné akce. Chceme vám sdělit, že dar, který jste nám zaslali (dva vagóny), dorazily v pořádku. Vaše úsilí má velké výsledky. Na tyto věci čeká řada nuzných lidí, kteří díky

tomuto daru řeší svůj hmotný nedostatek. Chceme Vás ujistit, že Vámi započaté dobré dílo šíříme dál. Víme, že oni se za Vás budou modlit.

představitelka organizace "Živá rodina"

Jevgenija

Los

Arcidiecézní setkání mládeže 14. 11. 1998 a 13. arcidiecézní ples.

Koná se v sobotu 14. 11. od 10:00 v Neratovicích v městském kulturním centru. Setkání s biskupem Jiřím Paďourem. S Tomášem Řehákem diskuse na téma: "Sex, AIDS, vztahy", atd. Ples od 18 hod. do 01 hod. Přespaní zajištěno. Informace na tel.: 02-4491 0469, 4491 1361.

Farnost sv. Františka z Assisi, Praha 4 - Chodov pořádá **LYŽAŘSKÝ ZÁJEZD** (přednostně pro mládež od 15ti let, s účastí kněze): Alpy - Rakousko - Warth, **6. 3.-14. 3. 1999**, cena : 5 600,- Kč + skipas = 720 ATS do 15let, 1 240 ATS 16-18 let, 1 480 ATS dospělí.

Přihlášky a informace: Olga Polanská, tel./fax: 02/73-26-03, co nejdříve !

SVĚT KOLEM NÁS

Spravedliví cizinci a my

Ekumenický dialog se u nás pomaličku začíná probouzet k životu. Je moc dobré, že jsme k němu i my mohli přispět svým podílem. Nedostali jsme se daleko - vlastně jsme stále na začátku a všechno je před námi. Pomalu se učíme vnímat ty druhé, "taky křesťany", ne už jako cizince, ale jako bratry a sestry ve víře v Krista.

Na světě však nejsou jenom křesťané. Nad ekumenickým dialogem je někde výš další patro, tak vzdálené a neznámé, že je vlastně téměř nevnímáme. Mezináboženský dialog. Co vůbec víme o judaismu, islámu, buddhismu, hinduismu, systémech stejně bohatých a rozvinutých, mnohdy i starších než ten náš? Co víme o tom, jak dnes prožívají svůj vztah k Bohu buddhisté nebo muslimové? Zajímá nás to vůbec?

První setkání zástupců světových náboženství na naší půdě se konalo z iniciativy České křesťanské akademie ve středu 7. října ve velkém sále Městské knihovny. Za jeden stůl usedli buddhistický mnich Ashin Ottama, ředitel Židovského muzea v Praze Leo Pavlát, člen hnutí haré Křišna (správněji ovšem gaudija-vaišnava, směru přímo navazujícího na monotheistickou tradici v hinduismu) Trilokátma dás, zástupce islámu - afghánského právníka dr. Sal Sayediho vystřídal Mohamed Ali Šilhavý, a dva katoličtí teologové: Odilo Štampach a moderátor večera, Tomáš Halík.

První věcí, která spojovala účastníky setkání a která je vůbec učinila možným, byl jazyk: s výjimkou dr. Sayediho, již několik let žijícího v naší zemi, byli všichni účastníci českého původu. Dialog bez překládání a zbytečných proluk mohl plynout a rozvíjet se.

Základním zjištěním bylo, že žádné z "jiných" náboženství není uzavřené směrem navenek, žádné se neprohláší za jediné a samospasitelné. Jistě, v každém se vyskytují fanatici, ti mají však ke skutečné podstatě a jádru "svého" náboženství mnohdy stejně daleko jako teroristé z IRA ke křesťanství. Pro hinduistickou tradici je pravá každá cesta, která vede k lásce k Bohu. V Koránu se dočteme, že Pán "každému národu poslal jeho posla". Judaismus, který jen neochotně přijímá nové příchozí, uznává "spravedlivé cizince" - ty, kteří žijí a hledají ve svém prostředí a jdou proto s námi k témuž Otci. Různost cest, které se navzájem nevyklučují, ale doplňují.

Rozdíly tu samozřejmě jsou - ale týkají se převážně roviny světa a člověka, v samotné podstatě, vztahu k Bohu, pak nalézáme velikou podobnost. Projekt "Světový éthos", vycházející z iniciativy švýcarského teologa Hanse Künga, se snaží nalézt shodu v oblasti základních morálních hodnot - a zdá se, že ty jsou v základech všech náboženství v podstatě shodné.

V zemi tak jednoznačně křesťanské (i když spíš nekřesťanské) jako je ta naše se asi nikdy nerozvine podobný dialog na širší základně. To ale neznamená, že se nemůžeme z jiných tradic stále obohacovat. Nejde o to, snažit se různá náboženství, různé světy víry násilím slučovat. Nejde o to vymyslet "náboženské esperanto". Každý žijeme ve své tradici, ta je pro nás pravá a správná, je naším způsobem života, naší cestou. Teprve jsme-li v ní pevně vkořeněni a čerpáme z ní sílu na cestě víry, můžeme se sdílet s lidmi jiných tradic.

Neměli bychom však zapomínat ani na ty, kteří se nehlasí k žádnému náboženskému společenství, na "atheisty", na ty, kterých je v naší zemi většina. I oni, každý svým způsobem, hledají smysl za vnější slupkou věcí, hledají to, co nás přesahuje. I s nimi bychom se měli snažit dorozumět a poznat - a to je pro nás úkol největší a stále aktuální, skutečný úkol těchto dní. Nebojme se ho!
F.M. Outrata

Výstavy v prostorách kláštera

1. 10.-15. 11. "Zakázané dějiny", galerie AMBIT
25. 10.- 8. 11. "Domov Caritas", obrazy a sochy umělců z Retzu (Rakousko)
kaple sv.

Jana

26. 10.-14. 11. "Obrázky z Palestiny"

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 6:40 (při mši sv. ranní chvály kromě So), 8:00,

18:00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9:00, 10:15 (dětská), 11:15, 18:00

Každý Čt v 17:00 mše sv. (nejen) pro mládež v kapli sv. Jana.

Každý Čt v 19:00 eucharistická adorace v kapli sv. Michala.

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ

Listopad 1998

1. 11. Ne	Slavnost Všech svatých - sbírka na charitu při mši sv.	
	14:00 Plavání v YMCA	
	18:00 Při mši sv. zpívá sbor Brigity Hóók - Holandsko	
2. 11. Po	Památka zesnulých	
	16:00 "Mátohy" - setkání zástupců společenství mladých	farní klub
3. 11. Út	16:00 Setkání farnosti	farní klub
5. 11. Čt	17:00 Beseda s orientalisty	farní klub
6. 11. Pá	Společný farní večer s koncertem	
	18:00 mše svatá	kostel Panny Marie Sněžné
	19:19 koncert Pošumavské dudácké muziky	farní klub
7. 11. So	14:30 Rekolekce SFRĚ - otevřeno všem	kaple sv. Michala
8. 11. Ne	14:00 Setkání SFRĚ	
9. 11. Po	16:00 Video	farní klub
10. 11. Út	17:00 Mše sv. pro výtvarníky	
11. 11. St	15:00 Společenské odpoledne třetího věku	farní klub
	19:19 Úsměvy sv. Františka z Assisi	farní klub
	vypráví a zpívá Jan Křtitel Novák	
14. 11. So	14:00 Přednáška: Korunovační klenoty	farní klub
16. 11. Po	8:00 Připomínka 14 umučených bratří	
17. 11. Út	17:00 Sněmovní kroužek	farní klub
18. 11. St	19:00 Vzpomínkový večer na RNDr. Jiřího Mrázka	farní klub
22. 11. Ne	Slavnost Ježíše Krista Krále	
28. 11. So	9:00 Setkání redaktorů farních zpravodajů	farní klub
29. 11. Ne	1. neděle adventní	
	18:00 Při mši sv. zpívá sbor z Uherského Hradiště	
1. 12. Út	16:00 Setkání farnosti	farní klub
5. 12. So	14:30 Adventní rekolekce SFRĚ a farnosti	

Náklady na vytištění tohoto čísla Sněžanky jsou 3,- Kč.

Dobrovolné příspěvky vzhazujte laskavě do pokladničky v kostele.

Kontaktní adresy redakce: Farní úřad ř. k., Jungmannovo nám. 18, Praha 1, tel.: 265742

Outratovi, Krakovská 24, Praha 1, tel.: 222 121 55

Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 231 35 13